

רשימת הנושאים

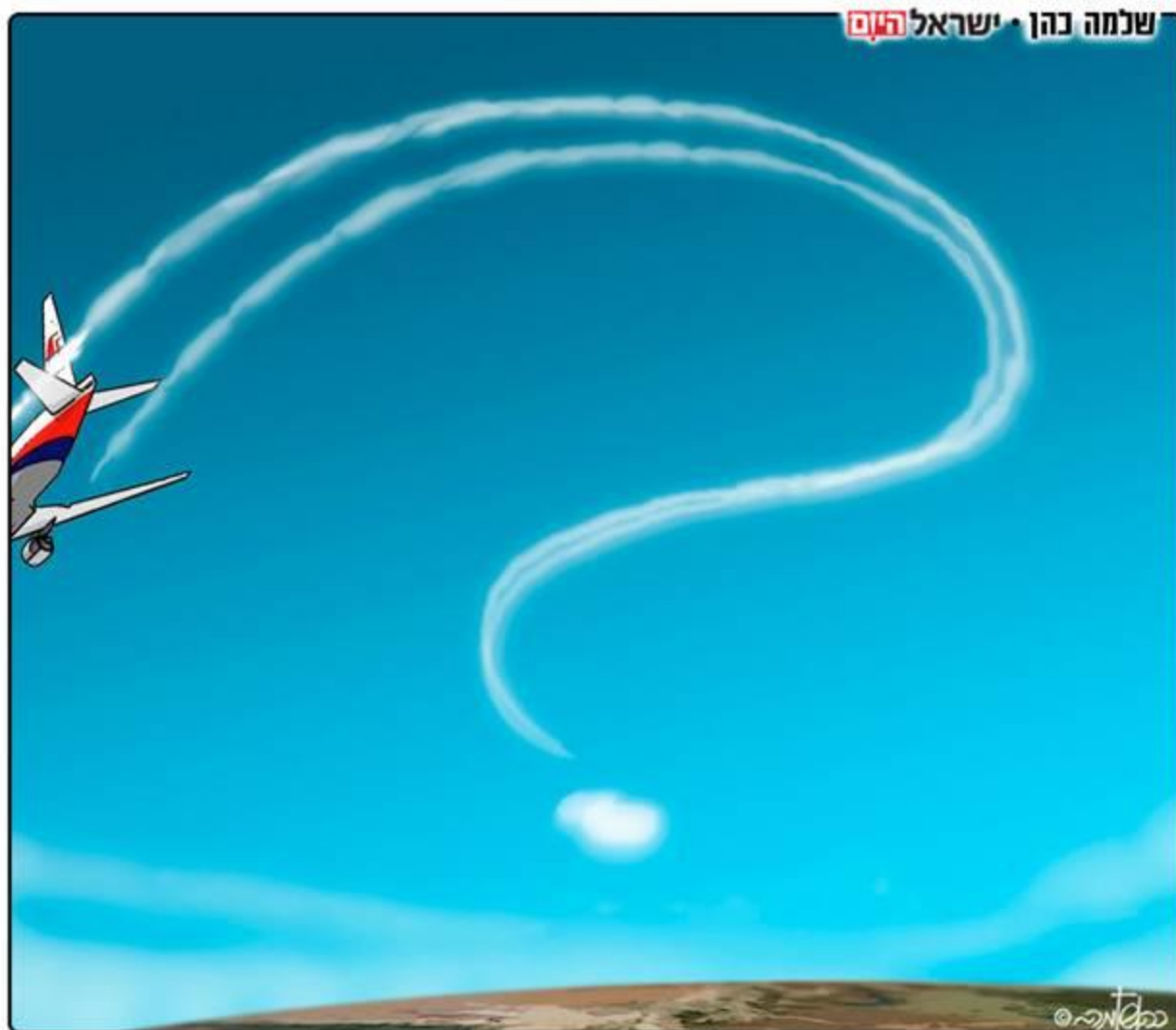
- החייל מת מצחוק
- גשמי ברכה לא בערבה מוליך מלח
- לאכול מהרצפה? חוק חמש השניות עובד?
- האקדמיה אישרה מילים חדשות
- חדש באקדמיה - כיסאות מיוחדים לנשים בהריון
- נמצא ציוד הקעקוע מאושוויץ

קריקטורה יומית 13.3.14

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

קריקטורה יומית 12.3.14

קריקטורה יומית "ישראל היום" מאייר: שלמה כהן

החייל מת מצחוק

יהודי שביקר ב"בקינגהם פאלאס"

איתגר את אחד השומרים וגרם לו לפרוץ בצחוק

מערכת ישראל היום פורסם ב: 13.03.2014

חיילי משמר המלכה בארמון בקינגהאם האנגלי

מאומנים היטב בעמידה קפואה במקומם, בארשת פנים

קשוחה, ללא הבעה, כשהם משגיחים על הארמון

המפואר. אבל כל המיומנויות הללו לא עמדו במבחן

המציאות, כשתיירים אמריקנים יהודים הגיעו לביקור

בארמון המלכותי, וגרמו לאחד החיילים להישבר

ולצחוק, ואיך לא – גם תיעדו את הכל.

יענק'ל, המסתמן כליצן של החבורה, שם לעצמו מטרה "לשבור" את החייל, נעמד לידו והחל מספר לחבריו ולמצלמה על ההיסטוריה המשותפת, לכאורה, שלו ושל הקורבן שתפס לו. "היינו יחד בבית הספר, אני והוא, אבל לבסוף כל אחד פנה לדרכו".

בתחילה, הצליח החייל לשמור על הארשת הרצינית, בזמן שיענק'ל מתאר את החברות האמיצה, בת 30 השנים, שלדבריו צלחה, על אף ההבדלים בין השניים. "אני זוכר איך בבית הספר היה נוהג לשבת לבדו ולקרוא ספרים, ואני הייתי הליצן שמסתובב ועושה שטויות", מתאר הצעיר האורתודוקסי בסרטון.

בזמן הזה החייל הקשוח עוד הצליח להחזיק עצמו, אך הנקודה בה נשבר ופרץ בצחוק, היא בה תיאר "חבר הילדות" שלו, כיצד אמו של השומר הבריטי נהגה לאסוף אותו מבית הספר עד שהיה בן 20. כשהחל סוף סוף להימתח חיוך על פניו של החייל, הבדחן היהודי פרץ בצחוק ושאגות ניצחון, והחבורה עזבה את המקום בריקודים. הסרטון שפורסם בימים האחרונים, הפך - איך לא, ללהיט ברשת.

**ומה דעתכם? מצחיק או מציק – משעשע או מבטא
חוסר כבוד לחייל? טקבקו לנו!**

שטפונות באזור עין יהב
צילום: רמי שדה

**גשמי ברכה? לא בערבה:
"מוליך מלח לשורשים"**

**גם את אזור הערבה, היבש ברוב ימות השנה, שטפו
הממטרים האחרונים, אלא שכאן החקלאות מבוססת
השקיה והגשם רק מזיק לגידולים**

שטפונות באזור עין יהב
צילום : רמי שדה

מי שחשב שהסערה הנוכחית שמגיעה
סוף סוף לאחר חודשים ארוכים של
יובש מועילה לכל החקלאים ששדותיהם

זוכים למי גשמים יופתע לגלות שדווקא בערבה, מקום
גידולם של פלפלים, מלונים, אבטיחים, חצילים
ועגבניות החקלאים מאוכזבים מאוד מהגשמים
שיורדים באיזור בימים האחרונים וצפויים עוד לרדת
במהלך השבוע.

שטפונות באזור עין יהב
צילום : רמי שדה

רמי שדה, אגרונום אגודת החקלאים
בעין יהב הסביר: "הגשמים שירדו

ביממה האחרונה גרמו למלחים שעל פני הקרקע לחלחל
לתוך אזור השורשים ולכן החקלאים חייבים להגדיל
את כמויות ההשקיה כדי להגן על הצמחים. על פי
הערכה יצטרכו חקלאי עין יהב להשתמש ב-70 אלף
קוב מים למטרה זו".

שטפונות באזור עין יהב
צילום: רמי שדה

באגודת החקלאים אומרים כי החקלאות באזור הערבה מבוססת על השקיה מסודרת, המותאמת לאקלים המדברי. בעת ההשקיה בטפטפות המלח נדחק כלפי מעלה. וכעת, הגשם גורם לחלחול של המלח בחזרה לאזור השורשים ולכן אינו טוב לחקלאים ומחייב אותם לבצע פעולת ניקיון.

שטפונות באזור עין יהב
צילום : רמי שדה

בעוד בשאר חלקי הארץ משוועים לכמה שיותר גשם,
החורף הנוכחי הוא מרובה גשמים בערבה התיכונה
וירדו עד עתה כ-40 מ"מ לעומת ממוצע רב שנתי של 25
מ"מ בחורף כולו.

צילום : index open

לאכול מהרצפה :

חוק חמש השניות עובד ?

בשנה שעברה הראו ב-BBC כי הכלל צריך להיות "חוק אפס השניות", אבל מחקר חדש טוען : לזמן דווקא יש משמעות במעבר חיידקים מהרצפה לאוכל

פורסם : 10.03.14, **ynet**

זו דילמה שכל הורה, ולמעשה כל אדם, ניצב מולה. הילד (או את/ה) מפיל את האוכל על הרצפה, ומעשה ידיך הולך לאבדון ולפח. אבל אולי לא?

צילום : index open

רבים משתמשים ב"חוק חמש השניות" העממי כדי להחליט אם לאכול (או להאכיל) - או להשליך לזבל. במשך שנים נאמר כי כלל האצבע הוא לא יותר ממעשיית סבתא, וגם בתוכנית של BBC בשנה שעברה נטען כי הכלל שעל פיו צריך לפעול הוא "חוק אפס השניות".

צילום : index open

אבל מחקר חדש, שהתפרסם השבוע
ב"דיילי מייל" הבריטי, הגיע לתוצאות

אחרות, תוצאות לא צפויות. צוות של מיקרוביולוגים

בחן את התיאוריה בעזרת שימוש בכמה סוגי רצפות

ובכמה סוגי מזון, ומצא באופן מפתיע כי הסיכוי הכי

קטן למעבר חיידקים הוא דווקא כשהאוכל נופל

לשטיח. בנוסף על כך התגלה כי אוכל לח, כמו פסטה

ומתוקים, הוא זה שכלל חמש השניות דווקא יכול לחול

עליו.

צילום : index open

המחקר בוצע על ידי סטודנטים
לביולוגיה מאוניברסיטת אשטון

בבריטניה בשנתם האחרונה, ונוהל על ידי פרופ' אנתוני

הילטון. הם בדקו מעבר של חיידקי אי קולי ו

סטפילוקוקוס לפסטה, טוסטים, עוגיות ומתוקים -

לאחר שאלו נפלו למשטחי שטיח, פרקט וקרמיקה.

סוגי המזון נותרו על הרצפה הביתית לטווחי זמן

שונים, בין 3 שניות ל-30 שניות, כדי לבחון את השפעת

משך הזמן על מעבר החיידקים לאוכל.

צילום : index open

על פי הממצאים, לזמן חשיבות במעבר חיידקים מרצפה לסוג כלשהו של מזון, אבל סוג הרצפה הוא המשתנה החשוב יותר. בשטיחים הסיכוי למעבר חיידקים הוא כאמור הנמוך ביותר, והדבר נכון לכל סוגי המזון.

צילום : index open

טוסט הוא סוג המזון שהסיכוי שיידבקו אליו חיידקים הוא הקטן ביותר בכל אחד מסוגי הרצפות, אבל רק אם הוא יבש. אם ריבה או חמאה נמרחו על הצנים, הסיכוי שיאסוף אליו חיידקים מזנק. אוכל לח, כפסטה ומתוקים, אפשר לאסוף באופן בטוח יחסית בתוך חמש שניות מפילתו לרצפה. אחרי חמש שניות, הסיכון לזיהום גובר משמעותית. פרקט וקרמיקה הם סוגי הרצפות שבהם מעבר החיידקים לאוכל הכי גבוה.

צילום : index open

מחקר זה סותר את הממצאים בתוכנית ב-BBC
אשתקד ואת המחקר שנערך בעבר באוניברסיטת
קלמסון בארצות הברית, שם הוכח כי 99%
מהחיידקים עוברים למזון מיד כשהוא נוגע ברצפה. אז
כיצד לנהוג? ההחלטה בידיים שלכם.

חיידיק	רצפה	מזון	לזמן על הרצפה יש חשיבות?
אי קולי	פרקט	פסטה	כן
אי קולי	פרקט	טוסט	לא
אי קולי	קרמיקה	פסטה	כן
אי קולי	קרמיקה	טוסט	לא
אי קולי	שטיח	פסטה	לא
אי קולי	שטיח	טוסט	לא
סטפילוקוקוס	פרקט	מתוקים	כן
סטפילוקוקוס	פרקט	עוגיות	לא
סטפילוקוקוס	קרמיקה	מתוקים	כן
סטפילוקוקוס	קרמיקה	עוגיות	לא
סטפילוקוקוס	שטיח	מתוקים	לא
סטפילוקוקוס	שטיח	עוגיות	לא

רוצים לומר אווטאר?

מהיום אמרו יצגן

האקדמיה ללשון העברית אישרה מונחים חדשים
בתחום הרפואה וטכנולוגיית המידע • בהתאם לבקשת
הציבור: שיטיון יוחלף לקהיון

יעל ברנובסקי פורסם ב: 09.03.2014

בעקבות פניות הציבור האקדמיה ללשון העברית
אישרה מונחים ברפואה ובטכנולוגיית המידע. מעתה:
תוכנת מחשב זדונית תיקרא בעברית נְזָקָה וטראומה
תהיה בעברית חוּבְלָה.

פנייה חוזרת נרשמה בקשר למונח העברי שיטיון (דמנציה), שמשמש תיאור של ירידה משמעותית בתפקוד הקוגניטיבי של האדם, אך נתפס כמילה מעליבה. האקדמיה קיבלה את ההצעה למילה קֶהִיוֹן כגירסה מרוככת יותר. כמו כן, אושרה חלופה עברית למילה טראומה: חוּבְּלָה, המתקשרת לשם התואר חוּבְּלָנִי (טראומטי). נוסף על כך, "הפרעת דחק פוסט-טראומטית" (PTSD) תיקרא הַלְּמַת.

ברשימה אושרו כמה מונחים הקשורים לגיל המעבר, ובהם תם וסת - במקום

חדלון וסת שנקבע בעבר. כן אושרו מונחי שְקִיפָה

(סקופיה), ובהם בדיקת שְקִיפַת פְּנִים (אנדוסקופיה),

בדיקת שְקִיפַת בְּטֶן (לְפָרוֹסְקוֹפִיָה), בדיקת שקיפת המעי הגס (קולונוסקופיה).

לצד הַמְשָׁאֵף המוכר, חודשה המילה מְשָׁאֶפָה למכשיר

אינהלציה, ולצד המילה הלועזית יַאטְרוֹגְנִי נקבע

טיפולני (שם תואר למחלה הנגרמת מן הטיפול הרפואי).

במקום המינוח "קצירת איברים", נקבע צירוף עדין

יותר - "נטילת איברים".

בגיזרת טכנולוגיית המידע אושרו מונחים הקשורים למציאות מדומה:

יִצְגָן תמורת אווטאר וַאֲפִיפּוֹת תמורת immersion.
 למושג teleportation, המציין מעבר ממקום למקום בכוח המחשבה, נקבע שם הפעולה הַתְעַתְקוֹת.
 יִתְרָה (bloatware) היא תוכנה המספקת עודף תפקודיות ונִזְקָה (malware) היא תוכנת מחשב זדונית.
 לצמד המונחים stateful ו־stateless נקבע הצמד בְּרֵעָבָר וסֵר־עָבָר - הראשון מציין מחשב שעוקב אחר מהלך האירועים, זוכר אותם ומאפשר חזרה עליהם, והשני מציין מחשב שאינו עוקב ואינו מאפשר חזרה.

מעתיק יש לומר

הַלְמַת

פוסט-טראומה

מְשֹׁאֵפָה

אינהלציה

נְזִיקָה

וירוס מחשב

יְצִגוֹן

אוטאר

חדש באקדמיה: כיסאות מיוחדים לנשים בהריון

באוניברסיטה העברית הציבו כסאות במקומות נוחים המיועדים לנשים בהריון, קשישים, חירשים ועיוורים. "הכרחי למסד את זה"

רעות וילף | 11/3/2014

אוניברסיטה נגישה: במסגרת יום קידום הנגישות שמציינת היום (ג') האוניברסיטה העברית בירושלים, יוצא לדרך מהלך ראשון מסוגו באקדמיה, שמטרתו העלאת נגישותה של האוניברסיטה לכלל קהלי היעד.

במסגרת היוזמה, יסומנו כיסאות שמורים לקהלי יעד שונים, ביניהם לסטודנטים בעלי צרכים מיוחדים, נשים בהריון וקשישים.

את הרעיון יזמו רכזת הנגישות, נעמה שוהם, ורכזת מגדר והורות בדיקנט הסטודנטים, רביד נבו. "ככל שחלף הזמן, הבנו לאט לאט שצריך להגדיר מקומות מסוימים עבור אותן אוכלוסיות", מספרת נבו, סטודנטית לתואר שני בקרימינולוגיה.

”מספיק לראות איך אישה בחודשי הריון מתקדמים פשוט קורסת באנחה לתוך הכיסא הראשון שנקרה בדרכה באודיטוריום, כדי להבין עד כמה הכרחי למסד את זה. הרי ברור שאישה כזאת תתקשה לטפס במדרגות או לעבור במעברים צרים בין כיסאות”,
הוסיפה.

הסימון יבוצע בכל חדר בו מתקיימת למידה :
אודיטוריום, אולם הרצאות, כיתת לימוד, כיתת
סמינר, כיתת מחשבים וחוות מחשבים. בימים
האחרונים גובשו הקריטריונים לסימון הכיסאות. כך
למשל, מושבים הסמוכים לכניסה וליציאה מהכיתה
יועדו לנשים הרות ולבעלי מוגבלות פיזית, בעוד
הכיסאות הניצבים במרכז השורה הקדמית, יישמרו
לטובת סטודנטים עם לקויות חושיות כגון לקות
שמיעה.

סימון הכיסאות ייעשה באמצעות

מדבקות ועליהן הכיתוב: "זכות קדימה

לננישות" בשלוש שפות: עברית, אנגלית וערבית. צבע

הכיתוב - צהוב - נבחר מתוך מטרה לסייע לסטודנטים

עם לקות ראייה לזהות את המדבקה.

מדובר כאמור, ביוזמה ייחודית לאוניברסיטה העברית,

אולם נבו אומרת כי "הייתי שמחה לראות את זה גם

באוניברסיטאות אחרות. אני חושבת שצריכה להיות

הבנה חברתית לבעלי צרכים מיוחדים, לא רק

באקדמיה, אלא בכל מקום אחר".

לוח ומסמרים: נמצא ציוד

הקעקוע מאושוויץ

70 שנה אחרי שחרור מחנה ההשמדה נמצאו תבניות המתכת שחוברו ללוח עץ ששימשו את הנאצים כדי לקעקע את מספר האסיר על גופם של היהודים

פורסם: 13.03.14 ynet

גם אחרי 70 שנה ממדי השנאה ממשיכים להתגלות: מנהל מוזיאון מחנה ההשמדה [אושוויץ-בירקנאו](#) פיוטר ציוונסקי מסר כי נמצא הציוד ששימש את החיילים הנאצים במחנה לקעקע את האסירים היהודים. כך דיווח אתמול (יום ד') העיתון הבריטי "טלגרף".

בציוד התגלתה חותמת עם

הספרה 2, שתי חותמות עם הספרה 3 ועוד אחת עם הספרה 6 (או 9). ציוונסקי הציג את החותמות והעיד כי מדובר "בממצאים החשובים ביותר שנמצאו זה שנים".

מנהל המוזיאון סיפר שלא חשב שיוכלו למצוא אי פעם את הציוד הזה, בטח לא אחרי שנים רבות כל כך. "ככל שהשנים עוברות והניצולים הולכים לעולמם, הקעקוע שהוטבע באכזריות על גופם הולך ונעלם, אבל החותמות מספרות על ההיסטוריה גם אחרי כל כך הרבה שנים", אמר.

החותמות עשויות ממסמרים
שחוברו ללוח עץ על פני לוח

מתכת. הן נדחפו אל הבשר החי של האסירים ודיו
שנשפך על הפצע הטרי יצר את הקעקוע.

חיילי ה-SS קעקעו על כל יהודי שהגיע למחנה את
מספר האסיר שלו, ברוב המקרים על היד ובחלקם על
החזה. אותם מספרים הפכו לאחר המלחמה לסמל
חוסר האנושיות של המחנה. "הציוד הוא מיצג בעל ערך
רב והוא יוצג במוזיאון", אמר ציוונסקי. במוזיאון
סיפרו שהציוד התגלה בפולין, אך סירבו לחשוף מיקום
מדויק ואת זהותו של המוצא.

אשוויץ היה המחנה היחיד שבו קועקעו אסירים בשואה. עם הקמתו של מחנה ההשמדה הוטבע המספר על בגדיהם של האסירים, אך הנוהל השתנה בעקבות התפוררות הבגדים ובשל הקושי של הסוהרים לזהות את גופותיהם של אלו שהופשטו לפני שנרצחו.